

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Свиленград, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Г. Стоянова

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Радка Г. Стоянова Гражданско дело №
20225620100602 по описа за 2022 година

Производство по делото е образувано по искова молба, подадена от Т. Д. П. срещу А. Я. К., с която е предявен иск с правно основание чл.71, ал.1, т.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.), във вр. чл.5 от ЗЗДискр. В исковата молба ищецът твърди ,че между ищеца и ответника съществува конфликт, като последният в качеството си на председател на Комисия при Община Свиленград отказва да изслуша ищецът в качеството му на упълномощено лице, относно състоянието на сграда, находяща се в гр.***** , отказва да си даде отвод като председател на Комисията поради наличието на предходен съдебен спор между тях, отказвал да съобщи на Кмета на Община Свиленград за конфликта и отказвал да извърши огледа като влезе в самата сграда. Целта на ответника била да се обяви сградата за негодна за живеене и същата да бъде съборена, след което наново изградена. По този начин ответникът имал намерение да навреди на ищеца, използвайки властта си. Ищецът посочва в исковата молба, че по същество описаните от него четири бездействия на ответника представлявали тормоз, който бил в периода от 14.05.2021 до подаване на исковата молба в съда. Изложени са подробни фактически твърдения за отделните форми на тормоз. Ищецът заявява, че тормозът се осъществява по признак „обществено положение“, което имал като заинтересовано лице по чл. 196, ал. 2 ЗУТ. С последващи уточняващи молби ищецът посочва още две форми на тормоз – ответникът отказва да изслуша собственика на имота, както и че ответника го тормози, защото е обявил сградата за разваляне и изграждане на нова. Претендира, че тормозът се осъществява от ответника и по признак „лично положение“.

Ищецът твърди, че със Заповед № 753/14.05.2021г. на Кмета на Община Свиленград, ответникът бил назначен за председател на комисия, която трябвало да извърши повторен

оглед на имот в гр. *****, допуснат по настояване на ищеца. Комисията извършила повторния оглед и обявила жилищната сграда в имота за негодна за обитаване, а за част от нея дала предписание да бъде премахната. Огледът бил извършен, така че ответникът, като председател на комисията, не поканил ищеца да бъде изслушан, въпреки че бил длъжен да стори това, тъй като ищецът бил „заинтересовано лице“ по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗУТ не само защото бил съсед, но и защото бил пълномощник на собственика на сградата. Ищецът счита, че в качеството си на заинтересовано лице по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗУТ е трябвало да бъде изслушан от ответника, като председател на комисията, извършила огледа, преди извършването на този оглед.

Ищецът счита също, че деянията на ответника имат за цел да накърнят достойнството му и да създадат враждебна, принизяваща, унижителна, обидна и застрашителна среда, и проявите са израз на открита враждебност. Счита, че целта на ответника е била сградата да се обяви за негодна за обитаване, за да не може ищецът да настани в нея ромско семейство от седем човека. Посочва, че се чувства отговорен и виновен пред собственика на имота, предвид факта, че заради ответника ще трябва да премахва и изгражда наново сградата, което ще доведе до значителни разходи, както и че не е успял да убеди ответника да изслуша и собственика. Ищецът твърди, че е дискриминиран и по признака „лично положение“ заради множеството сигнали и дела, които води срещу ответника.

По тези съображения ищецът моли да бъде уважен предявеният иск. Не претендира разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК от ответника А. Я. К. е постъпил отговор на исковата молба, в който излага съображения за неоснователност на исковата претенция. Оспорва фактическите твърдения на ищеца, изложени в исковата молба. Твърди, че по отношение на ищеца не е осъществявал дискриминация по см. на Закона за защита от дискриминация, включително под формата на тормоз. Заявява, че при изпълнение на задълженията си, като член на комисията, назначена със Заповед № 753/ 14.05.2021г. с никакви свои действия или бездействия не бил нарушил по отношение на ищеца принципа на равенство на основата на някой от защитените признаци в Закона за защита от дискриминация. Изпълнявал съвестно задълженията си в рамките на закона, включително като член на комисията, назначена със Заповед № 753/14.05.2021г. на Кмета на Община Свиленград и с никакви свои действия или бездействия не е осъществявал тормоз по отношение на ищеца. Твърде, че в конкретния случай, условията за участие в административното производство по издаване на заповед № 875/08.06.2021г. на Кмета на Община Свиленград не били диференцирани от общественото или лично положение на заинтересованите лица - били са еднакви за всички лица, намиращи се в идентично положение с това на ищеца и в производството по издаването на тази заповед по отношение на ищеца не бил упражняван „тормоз ” по см. на ЗЗДикр. Ищецът е имал възможност да реализира правата си срещу засягащите те го актове по административен ред. Известно му е било, както и сам ищецът признавал в исковата си молба, че той в качеството си на пълномощник на Стелиян Панагонов е обжалвал Заповед № 875/08.06.2021г. на Кмета на Община Свиленград, като производството по делото било

прекратено с влязъл в сила съдебен акт. По отношение на описаните от ищеца „четири неща/ четири бездействия/”, чрез които се твърдяло че ответника осъществил тормоз спрямо ищеца заявява ,че не е отказвал да изслуша ищеца. Не е обявил еднолично сграда за негодна за обитаване. Становището на комисията по чл.196 от ЗУТ, чийто член и председател бил е обективизирано в съставените по надлежния ред протоколи и това становище не е било негово еднолично решение, а заключение на посочения колективен орган. Счита ,че е бил длъжен да се отведа от участие в комисията, в която бил назначен с посочената заповед на кмета на Община Свиленград, защото не са били налице предпоставките на закона за това. Твърди още,че кметът на Община Свиленград е бил уведомяван и в течение на цялата административна процедура, е бил известен за водените от ищеца дела срещу ответника и срещу други служители на общината. Не бил отказвал да извърши оглед по правилата и не бил извършил вътрешен оглед на сграда, без да влезе в сградата. Във връзка с предявените допълнителни молби от ищеца, заявява, че не е проявил по отношение на ищеца тормоз и по признака „лично положение“, вкл. като е отказал да изслуша собственика на имота и като е обявил част от сградата за разваляне и изграждане на нова. По тези съображения ответникът моли да бъде отхвърлен предявеният иск. Претендира направените по делото разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 875/08.06.2021г. на Кмета на Община Свиленград е наредено собственикът на сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на град Свиленград - С.В.П. или упълномощено от него лице, да събори предверието и външните стълби и да ги изгради отново; да обезопаси сградата веднага след получаване на заповедта; да приведе сградата във вид, годен за живеене, съгласно нормативните изисквания на ЗУТ. В мотивната част на заповедта е посочено, че на 14.05.2021г. е бил извършен оглед на сградата от комисията, назначена със Заповед № 753/14.05.2021г. на Кмета на Община Свиленград. Представен е и протокола за извършения оглед, видно от който комисията е констатирила, че сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на град Свиленград, собственост на С.В.П., съгласно НА № 1, том 16, рег. № 3807, н.д. № 3205/2007г., е опасна и негодна за обитаване и живеене. Председател на комисията е ответникът по делото. Заповедта 875/08.06.2021г. е изпратена на ищеца с писмо с изх.рег. № И-4735/11.08.2021г. Заповедта е изпратена на ищеца и по електронната поща, в качеството му на заинтересована страна - съсед, с писмо с изх.рег. № И- 5070/ 01.09.2021г., което е представено от ищеца, респ. безспорно е, че заповедта е получена от последния.

Видно от материалите, съдържащи се в административната преписка по издаване на горепосочената Заповед № 875/08.06.2021г., ответникът е назначен от Кмета на Община Свиленград за председател на общинска комисия, която да извършва обследване състоянието на строежите на територията на Общината и необходимите ремонтни и

възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 от ЗУТ, считано от 22.10.2019г. (със Заповед № 1718/22.10.2019г., изменяща Заповед № 853/10.06.2015г.).

С писмо с изх.рег. № И-819/27.01.2020г. Кметът на Община Свиленград е уведомил собственика на сградата - С.В.П., че на 17.02.2020г. от 11,00 ч. назначената от него комисия, с председател ответника по делото, ще извърши оглед на място, при което ще бъде проведена и процедура по изслушване на заинтересованите лица по реда на чл.196, ал.2 от ЗУТ. Писмото е получено на 27.01.2020г., видно от приложената обратна разписка.

Видно от протокол от 17.02.2020г. на комисията, при огледа не са присъствали собственика и заинтересовани лица.

С писмо с изх.рег. № И-5521/08.08.2020г. Кметът на Община Свиленград е уведомил собственика С.В.П., че на 17.02.2020г. е бил извършен оглед на сградата, при който е било установено, че последната представлява жилищна сграда с масивна конструкция и дървена подпокривна конструкция, която е изгнила и е започнала да се руши; че вратата е избита и се влиза безпрепятствено в сградата; че дървените подове са изгнили и има опасност от пропадане при влизане в сградата. Посочено е в писмото, че при огледа е било установено, че в сградата има самонастанили се лица и че това създава опасност от злополуки. Поради изложеното, собственикът С.В.П. е поканен в срок до 14.08.2020г. да изрази намеренията си спрямо сградата и е предупреден, че ако не стори това ще се пристъпи към провеждане на процедура по обявяване на сградата за опасна за обитаване и вредна в санитарно-хигиенно отношение. Писмото е получено на 10.08.2020г., видно от приложената обратна разписка. На 02.09.2020г., общинската комисия, председателствана от ответника, отново е извършила оглед на горепосочената сграда и вследствие направените констатации е взела решение да се предложи на Кмета на Общината да вземе необходимите мерки за обезопасяване на сградата. Въз основа на протокола на комисията за извършения на 02.09.2020г. оглед, със Заповед № 1354/16.09.2020г. на Кмета на Община Свиленград е наредено собственикът С.В.П. да освободи сградата от обитателите, за да се избегнат инциденти; да обезопаси сградата със сигнална лента откъм тротоара и да предотврати достъпа в сградата, като същата бъде заключена - в срок до 30.09.2020г.; да изготви всички необходими строителни книжа за извършване на ремонт на сградата, като се спазят нормативните изисквания на ЗУТ - в едногодишен срок. Заповедта е съобщена на собственика с писмо с обратна разписка, получено на 21.09.2020г. Няма данни същата да е била обжалвана. С молба с вх.рег. № В-5785/06.10.2020 г., подадена от ищеца до Кмета на Община Свиленград, озаглавена „сигнал срещу архитект К.“, е направено искане „да се образува дисциплинарно дело срещу К.“, заради конфликт между страните по делото, възникнал на 30.09.2020г. по повод процесната сграда. Посочено е в „сигнала“, че на тази дата ищецът, като пълномощник на собственика на имота С.В.П., е посетил ответника в кабинета му в сградата на Общинска администрация - Свиленград, за да му представи нотариално заверено пълномощното и да получи въз основа на него всички документи, издадени във връзка с имота, находящ се на адрес: гр. ***** (горепосочената сграда с идентификатор 65677.701.2242.1). С молба с вх. рег. № В-5878/08.10.2020 г., подадена от ищеца до ответника А. Я. К., заемащ длъжността „мл.

архитект“ в отдел „Устройство на територията“ при Община Свиленград, е направено искане да получи всички документи, издадени във връзка с имота, находящ се в гр. ***** - „изоставена сграда с дворно място“. Към молбата е приложено пълномощно, в което е посочено, че собственикът на имота С.В.П. е упълномощил ищеца да получава всички документи от държавната администрация, които имат отношение към имота. Тъй като пълномощното е било представено под формата на копие, написано е било на български език, но с печати на английски език, без апостил и легализиран превод, Кметът на Община Свиленград е отправил запитване до Министерство на външните работи. С писмо с вх.рег. № В- СЕОС-372/16.11.2020г. е отговорено на запитването със заключение, че изпратеното пълномощно няма правна тежест, тъй като документите, издадени от властите на САЩ, следвало да бъдат снабдени с печат „апостил“, за да породят правно действие в Република България.

С писмо с изх.рег. № И-7302/16.11.2020г. Кметът на Община Свиленград е уведомил ищеца (на посочения от него адрес в гр. *****), че представеното от него пълномощно не може да бъде прието, тъй като то не е в оригинал, няма апостил, а частта, която е на чужд език не е заверена по надлежния ред, поради което и няма да му бъдат предоставени исканите документи. Видно от писмо с изх.рег. № И-485/22.01.2021г. ищецът е уведомен от Кмета на Община Свиленград и за това, че след като имота е бил освободен, Общината го е обезопасила, така че го е заградила с ограничителни ленти и е заключила вратите му. С писмо с вх.рег. № В-2680/16.04.2021г. ищецът е представил ново пълномощно. Нови пълномощни ищецът е представил и с последващи писма, адресирани до Кмета и до различни длъжностни лица в Община Свиленград. В тази връзка Кметът на Община Свиленград отново е отправил запитване до Министерство на външните работи, на което е постъпил отговор с вх.рег. № В-СЕОС-545/21.06.2021г. В отговора е посочено, че пълномощното следва да се представи в оригинал и превод на български език с нотариална заверка на подписа на преводача, направена на територия на Република България. Копие от отговора на Министерство на външните работи е изпратено до ищеца, ведно със съответни указания - с писмо и изх.рег. № И-3994/07.07.2021г.

Междувременно е издадена горепосочената Заповед № 753/ 14.05.2021г. на Кмета на Община Свиленград, с която е назначена нова общинска комисия за обследване състоянието на строежите на територията на Общината и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 от ЗУТ, чийто председател отново е ответникът (така, както и на старата комисия, назначена със Заповед № 1718/22.10.2019г., изменяща Заповед № 853/10.06.2015г.). Комисията е извършила т.нар. „повторен оглед“ на сградата, вследствие на което е издадена горепосочената Заповед № 875/08.06.2021г. на Кмета на Община Свиленград. Заповедта е влязла в законна сила, видно от Определение №11489/11.11.2021г. по адм.дело № 10905/2021г. по описа на ВАС.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно чл. 5 от ЗЗДискр. тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1, сексуалният тормоз, подбуждането към дискриминация, преследването и расовата сегрегация, както и изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация. Признаците по чл. 4, ал. 1 са пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние, като изброяването е

неизчерпателно. Съгласно легалното определение на понятието тормоз, съдържащо се в §1, т. 1 от ДР на ЗЗД, "тормоз" е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Съдебната практика приема, че фактическия състав на тормоза включва: 1. изпълнително деяние - действие или бездействие на определено лице спрямо друго лице. 2. защитен признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗД; 3. цел или резултат - накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда; 4. причинно-следствена връзка между тях. За да е налице нежелано поведение, следва да бъдат осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата правна норма.

В случая съдът намира, че не са осъществени елементите от така посочения фактически състав, поради което не е налице дискриминация по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗД.

От събраните в производството доказателства не може да се установи извършване на изпълнителното деяние и целта на същото, т. е., че действията на ответника са имали за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда, както и че извършеното от последния се свързва със защитения признак "обществено положение" и „лично положение“. За да е налице накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда следва да се установят конкретни факти, изразяващи необективно и негативно отношение към засегнатото лице свързани със защитен признак. За тормоза релевантна е специалната цел или резултат на поведението, визирани в § 1, т. 1 ЗЗДискр. - накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда. За дискриминацията чл. 4, ал. 2 и ал. 3 ЗЗДискр. и за резултатния състав на тормоза умисълът е ирелевантен, докато за формалния състав на тормоза - той е елемент на фактическия състав. И двете форми на дискриминация обаче се основават на защитен признак по смисъла на чл. 4, ал. 1 ЗЗД. Именно обусловеността от защитения признак, а не самото деяние, без оглед на характеристиката, която е негово основание, го прави дискриминация, закононарушение по ЗЗДискр. В случая такъв защитен признак не е доказан. Твърденията на ищеца и доказателствата по делото не доказват поставянето в унижителна, враждебна, принизяваща, обидна, или застрашителна среда, както и че това поведение от ответника се основава на въведените признаци за дискриминация.

Съгласно чл.9 от Закона за защита от дискриминация, в производството за защита от дискриминация, ищецът е длъжен да докаже фактите, въз основа на които може основателно да се предположи, че той е жертва на дискриминация и когато той е направил това, законът възлага доказателствената тежест на ответника да установи обратното.

Спорът по делото се свежда до въпроса дали в административната процедура по обследване състоянието на процесната жилищна сграда и в частност при извършването на т.нар. „повторен оглед“ на сградата, собственост на трето за спора лице, извършен от общинска комисия, председателствана от ответника, последният е нарушил спрямо ищеца, в качеството му на заинтересовано лице по чл.196 от ЗУТ и пълномощник на собственика на имота, забраната за дискриминационно третиране, като отказва да изслуша ищецът в

качеството му на упълномощено лице, относно състоянието на сграда, находяща се в гр.*****, отказва да си даде отвод като председател на Комисията поради наличието на предходен съдебен спор между тях, отказва да съобщи на Кмета на Община Свиленград за конфликта, отказва да извърши огледа като влезе в самата сграда, отказва да изслуша собственика на имота, както и че ответника го тормози, защото е обявил сградата за разваляне и изграждане на нова, като тормозът се осъществява по признак „обществено положение“ и „лично положение“.

От събраните по делото доказателства не се установяват конкретни бездействия на ответника, които да осъществяват състава на дискриминация под формата на тормоз по признаците „обществено положение“ и „лично положение“. Действията на ответника в разглеждания случай се основават и са в изпълнение на законовите разпоредби, регламентиращи процесните отношения, като не съставляват тормоз по смисъла на чл.5 от ЗЗДискр., поради което искът с правно основание чл.71, ал.1, т.1 от ЗЗДискр. във вр. чл.5 от ЗЗДискр следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, на ответника следва да се присъдят направените по делото разноски, каквито се претендират и за което е представен списък по чл.80 от ГПК. Същите се установиха в размер на 1000 лв. - платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. Д. П., с ЕГН: *****, адрес: гр. *****, срещу А. Я. К., с ЕГН: *****, адрес: гр. *****, иск с правно основание чл.71, ал.1, т.1 от ЗЗДискр. Във вр. с чл.5 от ЗЗДискр. – за тормоз, извършен от страна на ответника по признаците „обществено положение“ и „лично положение“, и изразяващ се в отказа му да изслуша ищецът в качеството му на упълномощено лице, относно състоянието на сграда, находяща се в гр.*****, отказа да си даде отвод като председател на Комисията поради наличието на предходен съдебен спор между тях, отказа да съобщи на Кмета на Община Свиленград за конфликта, отказа да извърши огледа като влезе в самата сграда, отказа да изслуша собственика на имота, както и че ответника го тормози, защото е обявил жилищна сграда с адрес: гр. ***** (сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на град Свиленград, собственост на С.В.П.), срещу А. Я. К., в качеството му на председател на Комисия при Община Свиленград.

ОСЪЖДА Т. Д. П., с ЕГН: *****, адрес: гр. *****, да заплати на А. Я. К., с ЕГН: *****, адрес: гр. *****, сумата 1000 лв. (хиляда лева) - разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____